

Krajský soud v Hradci Králové

Československé armády 218/57

502 08 Hradec Králové

DS: ep7abae

Sp. zn.: 6 T 1/2002

Odsouzený: Vlastimil Pechanec, nar. XXX
XXX

Obhájce: Mgr. Robert Cholenský, Ph.D., advokát
Bolzanova 461/5
618 00 Brno
DS: 764rs4p

Vyjádření

odsouzeného ke znaleckému posudku Kriminalistického ústavu
Praha ze dne 4. srpna 2015, č. j. KÚP-5631-1/ČJ-2015-2302BI,
a návrh nových důkazů

Elektronicky

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I.

[1] Odsouzenému bylo umožněno seznámit se s novým důkazem, znaleckým posudkem Kriminalistického ústavu Praha ze dne 4. srpna 2015, č. j. KÚP-5631-1/ČJ-2015-2302BI (dále jen „*znalecký posudek*“), k němuž má za potřebné předložit soudu následující vyjádření.

II.

[2] Odsouzený předesílá, že znalecký posudek pokládá za stěžejní, klíčový a rozhodující důkaz, který sám o sobě a bez dalšího odůvodňuje rozhodnutí o povolení obnovy jeho trestního řízení.

[3] Již v původním řízení existovaly značné pochybnosti o vině odsouzeného, a soudy obou stupňů pochybily, jestliže daly přednost mediálně vděčné roli toho, kdo tvrdě potrestal rasistické násilí, aniž by v souladu se zásadou *in dubio pro reo* řádně zhodnotily zjištěný skutkový stav a rozhodly za těchto okolností o zproštění obžaloby. Odsouzený tak strávil bezmála 13 let ve výkonu trestu odnětí svobody za zločin, jehož se nedopustil.

III.

[4] Znalecký posudek Kriminalistického ústavu dospěl ke dvěma podstatným závěrům: jednak bylo postaveno najisto, že na zavíracím kapesním noži nalezeném nedaleko místa činu jsou částice zaschlé lidské krve, odpovídající krevní skupinové vlastnosti krve poškozeného, jednak se zjistilo, že se s nože dají i přes značný časový odstup sejmout vzorky biologických materiálů obsahující DNA schopnou analýsy – tzv. sekvenování. V jednom ze stěrů, provedeném v místě uchycení čepele ke střece, tedy tam, kde je pravděpodobnost sekundární kontaminace minimální, se přitom našel vzorek DNA osoby odlišné od osoby odsouzeného.

[5] K tomu, jak orgány činné v trestním řízení nakládaly s nožem, dlužno dodat, že odsouzený si jen stěží dokáže představit indolentnější a méně odpovědný přístup, odporující základním kriminalistickým zásadám a technikám. S nože nebyly vůbec sejmuty daktyloskopické otisky, krev, která se na noži našla, byla podrobena analýze tak ledabylé, že výsledkem

byl závěr, že na noži žádná lidská krev není, ačkoli z mikrofotografií ve znaleckém posudku je patrné, že její částice by byly zjistitelné pouhým okem, případně lupou, a k dovršení všeho se tento soud téměř postaral o znehodnocení stopy tím, že ačkoli ji od policie obdržel v řádném foliovém uzávěru, dopustil, aby se folie protrhla, nůž vypadl a poté, bez jakékoli snahy zaměstnanců soudu poškozené místo slepit, byl po několik měsíců, možná i let, skladován volně, mimo spis. Opět: jen těžko si představit indolentnější a méně odpovědný přístup k nakládání s důležitou, klíčovou stopou a důkazním prostředkem v trestním řízení.

[6] Neblahým korolárem budiž usnesení z loňského roku, jímž se soud, jistě jen shodou okolností v den, kdy zjistil, že odsouzený má nového obhájce, pokusil nůž jako věc nepotřebnou zničit, a jen zásluhou Vrchního soudu v Praze k faktické realizaci tohoto záměru nedošlo. Kdyby se tak bylo stalo, zůstal by odsouzený bez nejmenších pochybností před zákonem i v mediích navždy vrahem, odsouzeným za zločin, který nespáchal.

IV.

[7] S přihlédnutím ke všem okolnostem, tedy zejména k tomu, kdy, kde a za jakých okolností byl nůž – v otevřeném stavu – nalezen, již v tuto chvíli nemůže být rozumných pochybností, že jde o vražednou zbraň, a definitivně bude tuto skutečnost možno potvrdit, až bude provedeno nové, důkladnější zkoumání genetického materiálu nalezeného na noži a bude potvrzena hypotéza, že jde skutečně o krev poškozeného Otto Absolona.

[8] Jak bylo uvedeno, s nože nebyly nikdy sejmuty daktyloskopické otisky, avšak byla provedena srovnávací pachová zkouška s pachovým vzorkem odsouzeného, a to s výsledkem: negativní. Jestliže nyní víme, co jsme se doposud mohli pouze domnívat a o čem se dalo nejvýše spekulovat jako o pravděpodobné možnosti, totiž že nůž je zbraní, již byl poškozený zavražděn, je tato pachová zkouška jednoznačným a důležitým důkazem svědčícím ve prospěch odsouzeného. V obnoveném řízení, pokud by snad soud chtěl opět dospět k závěru o vině odsouzeného, by tak musel vysvětlit, vedle celé řady dalších rozporů, notabilně těch, jež se týkají oblečení pachatele a jeho postavení vůči poškozenému, jak je možné, že pes nezjistil shodu, a v neposlední řadě i to, proč je na vnitřních částech nože DNA jiné osoby než odsouzeného.

V.

[9] Nabízí se však provedení celé řady nových důkazů, které by bylo na místě realizovat buď v řízení o povolení obnovy, anebo v řízení obnoveném. Policie v součinnosti se státním zástupcem může např. postupem podle ustanovení § 114 odst. 3 trestního řádu vyzvat osoby, které se zdržovaly v předmětný večer na diskothece „Kongo“ a přicházejí v úvahu jako možní pachatelé útoku, tedy především Roberta H., Roberta K. a Leoše Ř., aby strpěly odebrání vzorku DNA, a pokud se ukáže, že DNA nalezená na noži patří někomu z nich, stane se primárním podezřelým namísto odsouzeného právě takto identifikovaná osoba. Jestliže by se ukázalo, že se DNA neshoduje, lze přistoupit ke zjištění, zda nejde o DNA v současné době již nežijícího Karla K.

[10] Dále je na místě navrhnout, aby byly z archivu Policie České republiky vyžádány ty listiny, které prokazatelně byly vyhotoveny, avšak nestaly se součástí procesního spisu: zejména úřední záznamy o podání vysvětlení ze dne 21. července 2001. Tyto záznamy byly obhajobou marně požadovány již v původním řízení, a nyní, kdy se jeví jistým, že vrahem Otto Absolona je jiná osoba než odsouzený, mohou tyto listiny přispět k nalezení skutečného pachatele, přičemž nelze vyloučit ani eventualitu, že se tak objeví další nové důkazy, o jejichž existenci nemá v tuto chvíli ani soud, ani obhajoba vědomost.

Důkaz: zjištěním profilu DNA Roberta H., Roberta K. a Leoše Ř.
eventuálně: zjištěním profilu DNA Karla K.
archivovaný policejní spis týkající se vyšetřování – budiž vyžádán soudem

VI.

[11] Pro úplnost odsouzený přikládá úřední záznam porízený pět dnů po činu Městskou policií Svitavy, který tato na žádost obhájce poskytla. V dokumentu je popsáno chování svědka Jana L., který přijel na kole ohlásit napadení Otto Absolona na služebnu městské policie, přičemž službu konající strážnice Lenka Botošová zapsala, že podle jeho tvrzení se „*na-proti bijou cikáni*“ – v přípravném řízení i v hlavním líčení však svědek L. již nic podobného neuváděl, a bylo by patrně relevantní tohoto svědka znovu předvolat a vyslechnout k otázce, o jaké bitce mezi Romy tehdy hovořil. Výslech strážnice Botošové se účelným spíše nejeví, protože jen stěží si tato osoba, vzhledem ke své profesi, bude detailně pamatovat událost, k níž došlo před více než 14 lety: svědek L. by však měl mít předmětnou noc doposud v živé paměti, včetně toho, co útoku na poškozeného předcházelo. Pokud by Jan L. tuto diskrepanci

nedokázal vysvětlit, odrazilo by se to i ve snížené věrohodnosti jeho výpovědi, v níž označil za pachatele útoku odsouzeného, a šlo by o další nový důkaz svědčící ve prospěch odsouzeného.

Důkaz: úřední záznam Městské policie Svitavy ze dne 25. července 2001, bez č. j. – v příloze
výslechem svědka: Jan L.
eventuálně výslechem svědka: Lenka Botošová

VII.

[12] Je na soudu, jaký postup zvolí a zda bude chtít nové dokazování, jež by mohlo a mělo vyústit v odhalení skutečného pachatele vraždy Otto Absolona, provést ještě před povolením obnovy nebo až v řízení obnoveném; odsouzený v každém případě věří, že soud svou někdejší chybu napraví a nedopustí, aby za vraždu Otto Absolona zůstal odsouzeným někdo jiný než její skutečný pachatel.

V Brně dne 6. října 2015

Vlastimil Pechanec

Seznam příloh:

1. úřední záznam Městské policie Svitavy ze dne 25. července 2001, bez č. j.